

Dárek

K významným odběratelům láhvového piva patřila německá posádka z Moravských Budějovic. Jednou k nám přišel provést objednávku sám velitel posádky. Poděkoval za dosavadní obchodní spolupráci a řekl, že se rozhodl jeho správce ocenit dárkem. Nabídl tatínkovi několik knížek, aby si jednu vybral.

Tatínka zaujala kniha o německých koloniích. Byla vytištěna na křídovém papíře a obsahovala spoustu barevných fotografií, tak si ji vybral. Dostal ji, a k ní mu německý důstojník přidal ještě jednu.

Když Němci odešli, začal si dárky prohlížet. Ta o těch koloniích se mu moc líbila. Byly v ní nádherné exotické barevné fotografie AGFACOLOR. V té době to bylo něco naprosto neobvyklého. Pak pohlédl na tu druhou – *Männer im Braunhemd*, knížka o příslušnících SA. A sakra, co s ní? Vyhodit ji nemohl. Co kdyby ještě přišel velitel a dotazoval se na ni – ale jak by to vysvětloval Čechům, kdyby ji náhodou objevili. Uvěřili by mu? No, prozatím ji schoval do šuplíku.

Uplynulo pár let, válka se schylovala do finále. Na návštěvu do pivovaru přišli tři němečtí vojáci. Byli to muži, co si k nám jezdili odvázet pivo. Teď se chtěli rozloučit před odjezdem na východní frontu. Z jejich vystupování bylo zřetelné, že mají z východní fronty strach.

Už byli na odchodu, když jeden z nich řekl, že vlastně ani není Němec, že pochází z pohraničí Alsaska-Lotrinska, takže je napůl Francouz.

„*No, to je bezvadný, tak to si můžeme pohovořit ve vaší mateřštině,*“ zaskočil ho tatínek a spustil na něj francouzsky. Po několika větách mu ale bylo jasné, že francouzsky vůbec neumí. Úroveň jeho znalostí odpovídala střední škole. Tak mu řekl francouzsky:

„*Vous n'êtes pas Français, vous êtes Allemand (nejste Francouz, jste Němec)!*“

Ti druzí dva vojáci si pochvalovali, jak si mohl jejich kamarád krásně pohovořit ve své mateřštině, a tatínek vytáhl svůj poslední trumf. Daroval jim na cestu knihu *Männer im Braunhemd*.

